

Arrest

nr. X van 28 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 12 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juni 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. FAVRIL en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Liberiaanse nationaliteit te bezitten en een etnische Mandingo te zijn. U bent afkomstig uit Ganta (Nimba County).

Toen in 2003 de oorlog in Liberia weer opflakkerde, stuurde uw vader uw moeder, uw oudere broer S. en u naar Djiecke (Guinee). Hij bleef in Ganta om het huis te beschermen. Uw moeder ging hem een maand later bezoeken. Beiden kwamen om in de oorlog. U keerde met uw broer S. na de oorlog naar Ganta terug. Jullie huis en winkel bleken te zijn platgebrand door de burens, die van de Gio etnie waren. Ze bezetten het stuk grond van uw vader. Uw broer huurde een huis in dezelfde buurt als waar jullie ouders voordien woonden en begon er te werken als taxichauffeur. Hij voorzag in uw onderhoud. Omdat de etnische Mandingo's in Ganta in de minderheid waren, stuurde uw broer u uit veiligheidsoverwegingen naar Monrovia, bij zijn vriend U. S. U studeerde er verder. U hoorde dat uw

broer verschillende pogingen ondernam om het land van uw vader terug te krijgen en hiertoe zelfs beroep deed op de politie, maar er werd geen onderzoek verricht naar de kwestie. Op 29 oktober 2011 hoorde u via U. dat uw broer S. was omgekomen in Ganta. U. en u gingen de volgende dag naar Ganta. S. bleef er enkele dagen; u bleef er in totaal een week. U sprak er met F. D., een kennis van uw broer, die hem verzorgd had toen hij in het hospitaal was opgenomen. Hij vertelde u dat hij uw broer had horen schreeuwen, naar zijn huis was gegaan en hem daar had gevonden met een nekletsel. In het hospitaal ontdekten men dat hij ook interne bloedingen had opgelopen. De volgende dag was hij overleden. De dag dat u in Ganta aankwam was uw broer al begraven. F. zei dat de imam van de moskee waar uw broers lichaam naartoe was gebracht had gezegd dat hij naar de politie zou gaan. Op 6 november 2011 was u naar een videoclub gegaan en was u op weg naar het huis dat uw broer huurde. U werd tegengehouden door ongeveer 6 personen met machetes en ijzeren staven. Ze zeiden dat u de landkwestie moest vergeten, dat u nog jong was en dat u uw leven moest leiden en naar Monrovia moest gaan. U zei hen dat u Ganta zou verlaten. U vermoedt dat het gaat om personen die door uw Gio burens werden gestuurd. U verliet Ganta en begaf zich naar Gbarnga, omdat u niet genoeg geld had om de terugreis naar Monrovia te ondernemen. In Gbarnga ontmoette u J., aan wie u over uw problemen vertelde. Hij liet u bij zich wonen en in ruil hiervoor vervulde u huishoudelijke taken, in plaats van zijn vrouw, die zwanger was. Hij apprecieerde uw werklust en wilde u hiervoor belonen. Hij voorzag 2 paspoorten voor u zodat u het land zou kunnen verlaten. Hij bracht u naar Monrovia. U wilde graag naar U. S., de vriend van uw broer gaan om opnieuw bij hem te leven, maar familiale problemen dwongen hem om naar Lofa County, zijn county van oorsprong te gaan. Daarom besloot u Liberia te verlaten. J. stelde u voor aan E., die met u naar New York zou reizen. Bij een tussenlanding op de luchthaven van Zaventem werd u op 26 april 2012 door de luchtvaartpolitie tegengehouden omdat u niet in het bezit was van de nodige documenten voor binnenkomst. Op 1 mei 2012 vroeg u asiel aan (zie verslagen federale politie BN/2243/12 dd. 26/04/2012 en PA/157/VVR dd. 01/05/2012).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden vermeld dat, hoewel u voor het gehoor door het Commissariaat-generaal bijstand van een tolk Mandingo had gevraagd, deze door het Commissariaat-generaal niet kon worden voorzien. U werd hiervan voor en tijdens het gehoor op de hoogte gebracht en ging ermee akkoord het gehoor in het Engels te doen (gezien uw middelbare opleiding) met de afspraak dat problemen gemeld moesten worden (gehoor CGVS, p. 2). Aan het einde van het gehoor werd u bovendien ter controle gevraagd of u alles begrepen had, waarop u bevestigend antwoordde (gehoor CGVS, p. 13).

U verklaarde Liberia te hebben verlaten nadat uw broer in Ganta werd omgebracht en u daar tijdens een occasioneel bezoek werd bedreigd door onbekenden. De persoon waar u normaliter in Monrovia bij inwoonde bleek - door familiale problemen - niet langer in staat om u onderdak te verlenen.

Er kan worden opgemerkt dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u uw land uit "gegronde vrees voor vervolging" zou hebben verlaten of bij terugkeer een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen.

U stelde op 6 november 2012 - toen u zich occasioneel in Ganta bevond, nadat uw broer daar was overleden - door 6 onbekenden te zijn bedreigd die u aanmaanden om het land van uw familie te vergeten en uw eigen leven te leiden (gehoor CGVS, p. 10). U vermoedt dat deze personen gestuurd werden door uw Gio-burens met wie uw familie reeds geruime tijd in een eigendomsconflict is verwickeld (gehoor CGVS, p. 11). U stelde echter hen te hebben verzekerd dat u Ganta zou verlaten (gehoor CGVS, p. 11) en dit ook te hebben gedaan. U vestigde zich tijdelijk in Gbarnga en ging daarop naar Monrovia (gehoor CGVS, p. 7).

Uit uw verklaringen blijkt nergens dat u - sinds u Ganta op 6 november 2011 verliet - (door uw onbekende belagers in Ganta of door anderen) in Gbarnga of Monrovia opgespoord zou zijn, laat staan vervolgd. Wanneer u gevraagd werd of u - toen u naar Ganta ging na de dood van uw broer - de bedoeling had om het land van uw vader te claimen, antwoordde u "ik ging om wat er met broer gebeurde. Ik wilde voor landprobleem wachten op het juiste moment; ik zou dan samen met iemand gaan en met regering praten; ik wilde wachten tot probleem in heel Nimba county is geregeld". Op de vraag of u dan vond dat het niet het juiste moment was (om het land van uw vader te claimen) antwoordde u "ik had geen macht en geen geld en ik kende niemand die het voor mij kon regelen". Hieruit blijkt duidelijk dat u niet gehaast was om de eigendommen van uw vader (in de nabije toekomst) op te eisen en dat u eerder de kat uit de boom wilde kijken voor een definitieve regeling. Deze houding maakt het erg onwaarschijnlijk dat diegenen die het land van uw vader bezetten u werkelijk zouden vervolgen, vermits u in de praktijk geen enkele bedreiging voor hen vormt.

Bovendien stelde u in Monrovia, waar u van 2007 tot 2011 woonde, nooit problemen te hebben gehad (gehoor CGVS, p. 11), zodat Monrovia als een volwaardig intern vluchtalternatief voor u kan worden beschouwd. Uw argument dat U., de man die u tijdens uw verblijf in Monrovia altijd al onderdak had gegeven, dit niet langer kon omdat zijn familie hem nodig had in Lofa County is volstrekt niet afdoende als motief om Liberia te verlaten en internationale bescherming te zoeken. U haalde dit gebrek aan onderdak ook nog als enige element aan bij de vraag wat u vreest bij terugkeer naar Liberia (gehoor CGVS, p. 13), hetgeen toelaat om de ernst van de door u ingeroepen 'vrees voor vervolging' of 'risico op het lijden van ernstige schade' te relativeren.

Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt overigens dat de Liberiaanse overheid initiatieven heeft genomen om de landdisputen tussen etnische Mandingo's en Gio's en Mano's in Ganta (en Nimba County) te regelen via de Land Dispute Commission. Ook blijkt uit deze informatie dat de burgemeester van Ganta probeert om de hervestiging van Mandingo's in Ganta te vergemakkelijken en de relaties tussen de daar wonende etnische groepen te verbeteren.

Uw bewering dat u weet dat er een commissie is, maar dat die niets concreets doet aan de landproblemen (gehoor CGVS, p. 12) is dan ook in strijd met deze informatie. In elk geval kan uit de beschikbare documentatie niet worden afgeleid dat de Mandingo's zouden worden vervolgd in Liberia.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'een gegronde vrees voor vervolging' heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voor wat betreft de door u voorgelegde documenten kan het volgende worden opgemerkt. De eigendomsdocumenten en bijhorend notarieel certificaat op naam van M. S., zijn kopies, en hebben dan ook een beperkte bewijswaarde. Er zijn ook geen documenten die de band tussen u en M. S. staven. De aanbevelingsbrief, studieresultaten en diploma van de World Wide Mission School System betreffen uw schoolse activiteiten, die hier niet meteen worden betwijfeld. De foto van u met uw broer kan niet worden weerhouden als bewijs voor de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Het internetartikel met betrekking tot landdisputen in Nimba County zijn van algemene aard en vermelden geenszins uw persoonlijk vervolgingsrelaas.

U legde geen door een officiële instantie afgeleverd reis- of identiteitsdocument op uw identiteit voor.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In de bestreden beslissing wordt betreffende een binnenlands beschermingsalternatief als volgt gemotiveerd:

"Bovendien stelde u in Monrovia, waar u van 2007 tot 2011 woonde, nooit problemen te hebben gehad (gehoor CGVS, p. 11), zodat Monrovia als een volwaardig intern vluchtalternatief voor u kan worden beschouwd. Uw argument dat U., de man die u tijdens uw verblijf in Monrovia altijd al onderdak had gegeven, dit niet langer kon omdat zijn familie hem nodig had in Lofa County is volstrekt niet afdoende als motief om Liberia te verlaten en internationale bescherming te zoeken."

2.2. Verzoeker beperkt er zich desbetreffend toe aan te voeren dat een intern vluchtalternatief geen aanvaardbare optie is, dat hij het recht heeft zich te vestigen in het dorp waar hij vandaan komt, te meer nu zijn enig bezit daar gelokaliseerd is en dat artikel 13.1 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens stelt dat "een ieder het recht heeft zich vrijelijk te verplaatsen en te vertoeven binnen de grenzen van elke Staat".

2.3. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) is er geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft.

Terecht werpt verweerder op dat uit niets blijkt dat verzoeker zich niet elders in Liberia, zoals in Monrovia kon/kan vestigen om zijn problemen met de onbekende personen in Ganta omwille van een

gronddispuut te vermijden, te meer hij reeds eerder jarenlang in Monrovia heeft verbleven zonder problemen te kennen.

Wat de verwijzing van verzoeker naar de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens betreft, wijst de Raad erop dat deze verklaring slechts de waarde heeft van een beginselverklaring (RvS 4 juli 2007, nr. 173.179) en derhalve niet in rechte afdwingbaar is.

In het kader van de devolutieve kracht van het onderhavige beroep volstaat dit bestaan van een binnenlands beschermingsalternatief om het beroep ongegrond te verklaren.

Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER